

**BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA
SVETI PETAR I PAVAO**

BITI KRŠĆANIN

Svrha ove kateheze

Ove bi kateheze željele osvijetliti dvije osobe: **osobu Isusovu i osobu kršćanina**. Otkriti tajnu Isusove osobe, njegovog poslanja i pokazati njegovo djelo i poruku, zatim, bit navještaja Isusa Krista. U isto vrijeme želi pokazati i odgovoriti na pitanje: što to znači biti kršćanin i što je to kršćanstvo. Onima koji o tome vrlo malo znaju i slabo poznaju Isusa, to će pomoći da im se Isus jače i neposrednije predstavi. Onima koji su napustili svoje zajedništvo s Isusom, kod koji je ono jako oslabilo, ove kateheze žele ponovo oživjeti to zajedništvo.

U središtu je osoba, a ne ideja

Središnja osoba kršćanstva jest ISUS KRIST. On se nalazi u temelju kršćanstva i po njemu ono ima sav svoj smisao. Stoga je važno uočiti, da u središtu kršćanstva ne stoji ideja, već osoba – osoba Isusa. Zato kršćanstvo nije prvenstveno ideologija, već, bitno, prihvaćanje osobe, za nas kršćane jedinstvene, koja se očitovala kao KRIST GOSPODIN. Dosljedno tome, biti kršćanin ne znači prvenstveno prihvatiti sustav ideja, ideologiju, već povezati svoju osobu s osobom Isusa i to radikalno i sudbinski!

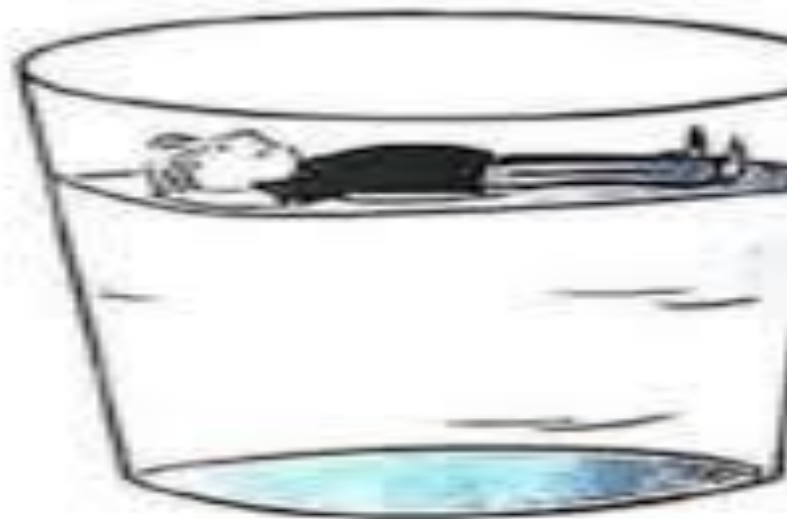
Isus je sada živ

To ne bi bilo moguće, ili barem ne u pravoj mjeri, kad bi se radilo o pokojniku, čovjeku koji je nekada živio. Takva bi veza bila tada jednostrana, moralnoga reda, možda afektivno–apstraktna. Kad ovdje govorimo o sudbinskom povezivanju osoba i života, mislimo prije svega na realno povezivanje dviju (tvoje i Isusove) stvarnih, sada živih osoba, s realnom mogućnošću da se međusobno susretnu i povežu. Očito je da u tom slučaju u Isusu ne gledamo samo povijesnu osobu koja je nekoć živjela i sada je više nema, već sada živu osobu s kojom se čovjek može sudbinski povezati.

ŽIVOT BEZ
ISUSA

ŽIVOT UZ
ISUSA

Odluka je radikalna i sudbinska

Kad govorimo o radikalnoj i sudbinskoj povezanosti, tada pod time prvenstvo mislimo na životnu, egzistencijalnu vezu koja duboko zadire u život, sve do 'biti ili ne biti'. Za to se svakako traži zrelost osobe i povjerenje u Isusa i njegovu riječ. Stoga će u temelju te veze uvijek biti vjera i povjerenje u Isusovu poruku. Na taj smo način došli i do pobližeg određenja značenja 'biti kršćanin': kršćani su ljudi koji su povjerovali Isusu Kristu i svoj život duboko povezali s njegovim. Što to znači?

KRŠĆANSTVO JE:
znati i
ljubiti
Isusa Krista.

Obostrana veza

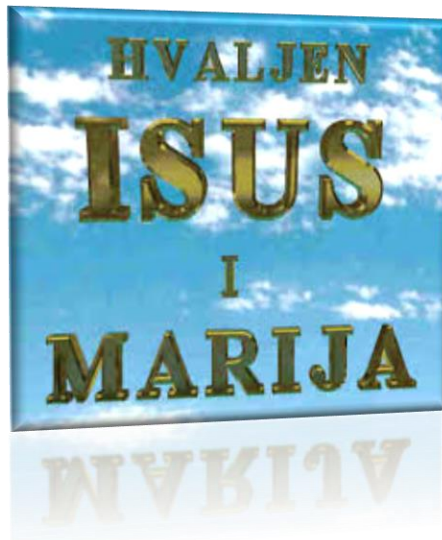
Veza nije samo jednostrana. I Isus sebe i svoj život povezuje s čovjekom. I to veoma duboko. Tu dubinu i prisnost zajedništva koje tu nastaje ne možemo ni shvatiti, jer nadilazi sve naše ljudske predodžbe i mogućnosti. Isus je to jednostavno izrazio riječima 'ostati u' ili 'biti u'. On je u čovjeku i čovjek u njemu.

Isus je umro za tebe
znajući da ga možda
nikada nećeš
voljeti.
To je prava ljubav.

Kristolikost životne prakse

Govoreći o životnom, egzistencijalnom, sudbinskom povezivanju s Isusom mislimo prvenstveno na to da se to mora očitovati u konkretnom, svakidašnjem životu. Bilo bi pogrešno kad bi ta veza živjela samo u našoj savjesti, spoznajama i osjećajima. Ona se prvenstveno mora očitovati kroz naše djelovanje, kroz svakidašnja konkretna životna očitovanja, mora prožeti naša bića, naše molitve, riječi, poslove. Čovjek se životno povezoao s Kristom iz dana u dan postaje sve kristolikiji. Tako smo došli do još jednoga bitnog određenja kršćanstva: ono je prvenstveno jedna nova praksa, novi način života i djelovanja u ovome svijetu, koji kršćani žive iz ove svoje životne povezanosti s Kristom.

Putem čovjekoljublja

Kršćani su pozvani na svjedočenje

Bez ove dimenzije 'prakse' kršćanstvo bi bilo prazna riječ, parola koja bi jedva mogla koga pokrenuti. A kršćani su pozvani da svojim životom svjedoče. Čujmo Isusa:

„Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima“ (Mt 5,16).

Trajno očitovati oca

Kao što je Isus u svojem životu trajno očitovao Oca, tako su na to pozvani i kršćani. Možda je tu i slabost našeg današnjeg kršćanstva, što ima puno riječi a malo prakse, pa su nam zato riječi često šuplje i jalove, a Bog otac teško prepoznatljiv po nama u svijetu.

Kriteriji kršćanske prakse

O kakvoj je praksi riječ i koji je njezin kriterij? Jedinostveni kriterij kršćanske prakse i kršćanskog života jest osoba Isusa Krista, njegov život i poruka. Drugog kriterija nema. Sve ono što nam je Isus svojim životom pokazao i kao svoju poruku ostavio, za kršćane je mjerodavno i smjerodavno. On, Isus, za nas je norma i kriterij naše prakse. U apostolskim spisima (Evandjelja i poslanice) to je često izrečeno kao 'nasljedovanje Isusa' ili 'ići za Isusom', što je za vrijednost Isusovog života značilo i fizičko kretanje s njime, učenje od njega i suobličavanje svojega života njegovom.

TAJNA USPJEŠNIH VEZA
Mistrija Sanjclončije

Isusova zajednica je – Crkva

Ovdje nam se neposredno nameće i pitanje, kako sada, danas doći do Isusa? Gdje ga pronaći, gdje ga upoznati? To nas pitanje ravno upućuje na njegovu zajednicu – Crkvu. Ona se, ne samo sabire u njegovo ime preko dvije tisuće godina, već s njime i sastaje. On je obećao da će dolaziti na njezine sastanke. Evo toga obećanja:

„Ta gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, ja sam s njima“ (Mt 18,20).

**CRKVA
ZAJEDNICA
ISUSOVIH
UČENIKA**

Zajednica Crkve – mjesto susreta s Kristom

Iza svojega uskrsnuća on je to i pokazao. Tako njegova zajednica trajno, kroz vrijeme i prostor ove naše povijesti, postaje mogućnost i šansa za susret s njime. I to osobni susret (ne apstraktni, teoretski) jer je on u njoj osobno prisutan.

Isusova zajednica-Crkva čuva i apostolske spise, neposredno svjedočanstvo apostola, njegovih učenika koji su s njime bili, živjeli, pratili ga. Njegov učenik Ivan aposto potresno svjedoči o toj neposrednosti: „Što bijaše od početka, što smo čuli, što smo vidjeli očima svojim, što razmotrimo i ruke naše opipaše o Riječi, Životu – da Život se očitova, i vidjeli smo i svjedočimo...” (1 Iv 1, 1-2).

Što ljudi gledaju u Isusu?

Isusova zajednica nosi i sav poklad, svu tradiciju koju su joj predali apostoli tako autentično naviješta njega, njegov život i poruku. Gdje ga dakle, susresti, gdje ga upoznati? U njegovoj zajednici – Crkvi.

Životna praksa donosi sa sobom i različite odnose prema Isusu i on za ljude ima različito značenje. Za jedne je don socijalni revolucionar, za druge osnivač jedne od religija, jedni u njemu vide samo čovjeka, drugi prihvaćaju vjeru apostola da je on i Sin Božji.

Neki su skloni u njemu vidjeti 'superstar' (super zvijezdu) kontestatora ustajale situacije i tadašnjeg društva, dok drugi u njemu gledaju samo objekt pobožnosti bez ikakve veze s konkretnim životom u svijetu u kojem živimo. Trajno je aktuelno za svaku generaciju pitanje koje je Isus postavio učenicima:

„Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji....? A vi, što vi kažete, tko sam ja? (Mt 16, 13 i 15).

Različnost opredjeljenja

I opredjeljenja ljudi za Isusa su različita. Ona idu od simpatiziranja, pa do potpunog prihvaćanja Isusa u vjeri. Ta su opredjeljenja ovisna o spoznaji, povjerenju i smjelosti (odvažnosti) poći za njim. Kod mnogih je ljudi problem što ne poznaju Isusa, pa se ne mogu za njega ni opredijeliti, ili je njihovo poznavanje nepotpuno, čak možda i iskrivljeno. Kod drugih glavni problem leži u nepovjerenju, nedostatku povjerenja u Isusovu riječ ili u svjedočenje ljudi (Crkve, svećenika, kršćana...) Još uvijek na kraju ostaje pitanje odvažnosti da se nakon svega radikalno krene za Isusom i ostavi sadašnji način života, nazora, navika i sli.

